

SPEJDERNES

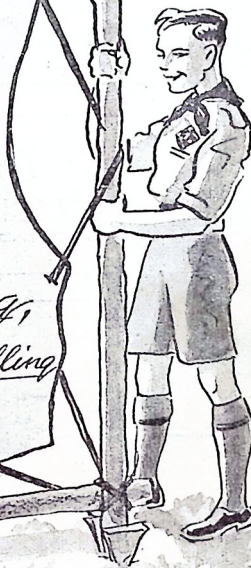
20. Aargang

Nummer 3

April 1936

En Spejder, er -

- 1.- til at stole paa,
- 2.- tro mod sit Land, sine For-
ældre og Foresatte,
- 3.- ærlig og paalidelig,
- 4.- en god Kammerat,
- 5.- ridderlig og hjælpsom,
- 6.- god imod Dyre,
- 7.- lydig mod den, der har
Ret til at byde,
- 8.- frejdlig og glad,
- 9.- sparksom og ordentlig,
- 10.- ren i Tanke, Ord og Handling

MAGASIN

DENATURERET SPRIT
TIL KØGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Hos HENRY HANSEN

køber De med største Fordel
GÖRISCHE
OLYMPIC
CRESCENT
CYKLER
NØRREVOLD 82
vis à vis Nørreport St. Palæ 4045
RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

**TRYK
SAGER**

FR. PALM GREISEN
PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.
TELEFONER: CENTRAL 4619 OG 13318

• CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

Blaagaardsgade 29
Telefon Central 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde - Kort
Reklamer - Kuverter
Skematisk Arbejder

GUNNAR THOMASSEN

SCT. HANS TORV 3, MEZZ.
KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

MASKINAFSKRIVNING

SPEC.: MASSEDUPLIKERING

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
Monter medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

ANNONCER

til

Spejdernes Magasin

modtages af

Fru M. Helmarth
Kalvebod Brygge 2
Telf. Byen 8630

FOTOGRAF

EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Bedste Knas fra Fyens Sukkervarefabrik
Gudenaavej 4 Tlf. C. 9742

VAAREN OG SPEJDERNE

Mel.: Vær hilset, Kammerater.

*Nu suser Vaarens Toner henover Mark og Vang,
igennem Skovens Kroner, i Kildens muntre Sang.*

*De friske Storme danser
paa Vintrens brudte Panser,
mens Bygens kaade Melodi
fornøjet stemmer i.*

*Nu sejler hvide Skyer højt over Land og Byer,
nu bryder Vaarens Blomsterflor frem af den sorte Jord.*

*Farvel, da, Gade, Stræde, — Farvel, da, triste Gaard,
nu kalder frejdig Glæde i Danmarks lyse Vaar.*

*Vi disse Stier kender,
det er jo vore Venner,
de førte os paa Spejderfærd
i Skov ved Bæk og Kær.*

*Naar Dagens Sol er lænket og dybt i Natten sænket,
da samles vi i Baalets Skær, — Sct. Georgs unge Hær.*

*Set Løfte fast os binder og giver fælles Kaar!
En Lov beredt os finder, hvor vi i Verden staar!*

*Som Vaarens Kræfter prøves
og gennem Modstand øves,
saa hærder vi vor Viljes Staal
og styrer mod vort Maal.*

*Thi Drengens Ord forpligter, og ingen af os svingter.
Vi knytter fast vort Broderbaand og løfter Haand i Haand.*

Gustav Biering.

SKT. GEORGS DAG

I kender sikkert alle Billeder af Skt. Georgs Kamp med Dragen for at befri Prinsessen, og ingen af jer tror paa det med Dragen. Det gør jeg heller ikke. Men det med Dragen skal ikke tages bogstaveligt, det skal betyde Skt. Georgs Kamp mod det Onde og hans Vilje til at sætte alt ind, ogsaa Livet, for at hjælpe andre. Han var Riddertidens Ideal.

Tiden er anderledes nu end dengang, men der er dog en Del, som ikke har ændret sig, og deriblandt er Kravet til Mænd om at være sanddru, modige og hjælpsomme.

DET ER DERFOR,

Baden-Powell gjorde Skt. Georgs Dag til Spejdernes Dag, fordi han vilde, at Ulve og Spejdere skulde stræbe efter at blive Mænd i dette Ords bedste Betydning. Og hvem af jer har vel Lyst til at blive kaldt løgnagtig, fejt eller en Skulker?

Naar $2\frac{1}{2}$ Million Drenge og unge Mænd Torsdag den 23. April staar opstillet i smaa Grupper hele Jorden over, nogle under Palme-træer, andre mellem Bøgetræer, nogle i Sne, andre under tropisk Hede, er det for at gentage deres Spejderlofte, for at love hver for sig at gøre deres yderste for at holde Spejderloven, som netop taler til os alle om Sanddruhed, Mod, Hjælpsomhed og Kammeratskab.

MEN DET MAA KRÆVES AF JER

Ulv som Spejdere, at I den Dag kan jeres Lov udenad, saa at I til Fulde véd, hvad I giver jeres Fører Haand paa. Det er ikke nok, at I engang har kunnet Loven. Føler I med jer selv, hvad der kræves af jer.

Der er een Lov for Drenge og for Mænd:
En Spejders Ord staar til Troende.
En Spejder er tro mod sit Land, sine Forældre og sine Foresatte.
En Spejder er ærlig og paalidelig.
En Spejder er en god Kammerat.
En Spejder er ridderlig og hjælpsom mod alle.
En Spejder er god mod Dyr.

En Spejder er lydig mod den, som har Ret til at byde.

En Spejder er frejdig og arbejder med Liv og Lyst.

En Spejder er sparsommelig og ordentlig.

En Spejder er ren i Tanke, i Ord og i Handling.

FRED OG FORDRAGELIGHED

er ikke det, der synes at præge Verden lige i denne Tid, og dog er der maaske nu større Kræfter i Arbejde end nogensinde før for at søge de store Ulykker undgaaet, som Krige medfører.

De Mænd, der arbejder med disse Opgaver, har vanskelige Dage, fordi Fred og Fordragelighed Folk og Folk imellem ikke er herskende. Hvis den Aand, som præger Spejderbevægelsen, var den herskende, vilde Opgaven være lettere. Den Tid kan maaske komme, og alt, hvad der gøres for at fremme dette Formaål, er af det gode, ogsaa Spejderbevægelsen.

Der er et godt gammelt Ord, der siger: »Fej først for din egen Dør«, det vil sige: begynd først med dig selv. Vi er herhjemme to Drenge-Spejderkorps, og hvis ikke Spejderne her i Landet kan yde hinanden gensidig Agtelse og Respekt, er der ingen Grund til at tro, at det vil gaa bedre til andre Steder, eller mellem danske Spejdere og Spejdere i andre Lande.

Nu er Forholdet godt mellem de to Korps, men det er rigtigst at tænke lidt over det i disse Dage.

DET, DER BINDER OS

alle sammen, er vor fælles Spejderlov; naar I den 23de giver en anden Haanden paa at vil le gøre jeres bedste for at holde Spejderloven, saa gør det kun, hvis I mener noget dermed. Er der nogen af jer, som ikke vil være med, saa vær i det mindste saa ærlige at træde ud af Kredsen.

DET NY HILSEREGLEMENT

VEDTAGET AF BESTYRELSEN

Venstre Haand.

Spejdere (Ulve) hilser paa hinanden ved at give venstre Haand, idet der samtidig gives Spejderhilsen (Ulvehilsen) med højre Haand.

Spejderhilsen og Ulvehilsen.

Højre Haand visende Spejder- eller Ulvetegnet føres til Hatten. Bæres ikke Hat, føres højre Haand visende Spejder- eller Ulvetegnet op i Skulderhøjde.

Spejder- og Ulvehilsen anvendes:

- 1) Naar Spejdere eller Ulve møder hinanden.
- 2) Ved Parader: Alle hilser.
- 3) Under March: Førerne hilser, mens Spejderne og Ulvene paa Kommando ser til den Side, hvortil Førerne hilser.

Speciel Hilsen.

Retstilling med blottet Hoved. (For kvindelige Førere: Retstilling). Denne Hilsen anvendes, naar Flaget hejses eller nedhales, samt naar Spejdere og Ulve enkeltvis passerer Ligtog.

Retstilling (uden at blotte Hovedet) anvendes ved Parader, naar Fanen føres frem eller rulles sammen.

Faneceremoniel.

Naar Afdelingen er traadt an, gaar Fanebæreren et passende Antal Skridt frem foran Afdelingen; idet Fanebæreren derefter tager Front mod Afdelingen, udslaas Fanen, og der synges.

Tilsvarende i omvendt Rækkefølge, naar der trædes af.

DUELIGHEDSTEGN

Paa Sct. Georgsdagen for nogle Aar siden blev en Spejder udnævnt til Ridder. Det var ham vel undt, for han havde fortjent det. Med andre Ord, han var i Besiddelse af 12 Duelighedstegn — siger og skriver tolv.

Jeg husker tydeligt, at de mindre Spejdere i Troppen var mægtig imponerede. »Sikken en Bunke at have«, var der nogle, der sagde. »Det maa vi ogsaa se at faa«.

Op saa begyndte de at slide i det — for tolv Duelighedstegn er mange, og det hører der Arbejde til — virkelig Arbejde.

Naturligvis dygtiggor man sig paa den Maade, det er der ingen Tvivl om; men er det nok — kan man nøjes med det? Nej, afgjort nej. Den rigtige Spejderaand, det »at være beredt«, det er den, der skal sætte Præget paa Spejderen.

— — —
Et Par Week-ends senere havde vi et Hold ude paa Turneringsløb. Her viste en Spejder, hvad Betydning »være beredt« har.

Man skulde stille med et Hold paa fem Mand. Kun fire Mand mødte — den femte udeblev. Altsaa var Holdet saa godt som diskvalificeret. Men de, der var mødt, drog afsted til Startstedet.

Samme Aften var der frivillig Week-end Lejr paa vor Lejrplads, og vi var derfor nogle Stykker derude. Noget senere ankom den Spejder,

der skulde have været med, og sagde, at han var træt, han vilde derfor ikke deltage i Løbet.

Han var træt — kedeligt for en Spejder, som ellers til enhver Tid vilde paatage sig at yde en eller anden Sportspræstation, naar blot nogen vilde se derpaa, (han var nemlig en glimrende Gymnast).

Naa, men heldigvis var der en Spejder i Lejren, der kendte Betydningen af »Være beredt«.

Skønt han kun havde det nødvendigeste med i Lejr, meldte han sig til Tropsføreren og spurgte, om det var for sent at deltage i Løbet nu.

— — —
Det kan man kalde for Spejderaand og »at være beredt«. Han meldte sig uden nogen Forberedelser.

Er det saa ikke lige meget, enten man har to eller tolv Duelighedstegn. Jo, for saa vidt — man maa stadig huske, at der er det, der er vigtigere.

Disse Linier er selvfølgelig ikke skrevet for at faa Spejdere til at lade være med at tage Duelighedstegn — tværtimod. Men jeg mindes Episoden, hver Gang vi fejrer Sct. Georgsdagen. Husk, det er ikke nok at være i Besiddelse af 12 Duelighedstegn. Man skal ogsaa kende Betydningen af »Være beredt«.

Overs.

BADEN-POWELL

Af Knud Overs

besøger dansk Spejder i U. S. A.

Med store og fede Overskrifter paa alenlange Artikler i »Boys Life« blev de amerikanske Spejdere allerede tidligt paa Aaret gjort bekendt med den store National-Jamboree, som skulde afholdes i Washington i Dagene 21.—31. August 1935. Den største til Dato.

Bjerregaard og Baden-Powell

Amerikanerne vilde overgaa alt, hvad der tidligere var afholdt af lignende Stævner. En National-Jamboree, hvor Amerikas egne Spejdere skulde samles med udenlandske Kammerater. Der meldte sig henved 30.000 Deltagere — et ret stort Antal.

Naturligvis skulde en saadan Jamboree afholdes i umiddelbar Nærhed af »The White House« i Washington. Amerikanerne satte alt ind paa at skabe en festlig Ramme om hele Foretagendet. Der blev installeret Lys, Telefoner og Radio ..... der blev gravet Latriner og underjordiske Tunneller, ja, man gik saa vidt, at man tilrettelagde

Planer om Udgivelsen af en stor, daglig Avis: »Jamboree Journal« — Format som B. T., Oplag 50.000 Eksemplarer.

Der er jo *det* ved Amerikanerne, at arrangerer de noget, saa gør de det fuldt ud og stort nok til at tage Vejret fra en Europæer — men de har jo ogsaa Pengene.

Men pludselig — midt under Forberedelserne — den 8. August, blev hele Foretagendet aflyst. En mindre Epidem af Børnelammelse var udbrudt i Staten Virginia og var ved at brede sig til Washington. Det var et stort Slag for alle. Dog især for de Mænd, der stod for Arrangementet, thi de havde gjort alt, hvad der overhovedet kunde gøres for at skabe en virkelig god Lejr.

Een af de Mænd, det ramte haardest, var Wm. Hillcourt.

Wm. Hillcourt, Assistant-Editor ved »Boys Life«, Pseudonymet: Green Bar Bill, er nemlig ingen anden end den gamle, danske Spejder og Drengbogsforfatter Vilh. Bjerregaard, der herhjemme er kendt for sine friske og fornøjelige Bøger: »Øene«, »Viborne« og »Jeg lover«.

Bjerregaard har i Amerika haft en eventyrlig Karrière. Paa Grund af Amerikanernes daarlige Udtale af Bjerregaard, har han maattet skifte Navn til Wm. Hillcourt.

I Amerika slog Bjerregaard igennem med: Handbook for Patrol-Leaders — og i Dag er han Instruktør for de amerikanske Spejdere (i Amerika lønnes som bekendt Lederne), Forfatter til en Række populære Bøger og Medredaktør af Verdens største Drengblad: »Boys Life«.

Det var ham, Amerikanerne overgav den ansvarsfulde Opgave at tilrettelægge Programmet for National-Jamboreen i Washington. Man vil forstaa, at selv om Opgaven var vanskelig, saa var den morsom. Som han selv siger: »Det var som at sætte et Puslespil sammen. Tænk blot paa Aabningen, Søndagsmødet — og den store Opvisning i Forbindelse med Venskabslejrbaalet sidste Dag, Lejren skulde være aaben. Denne Opvisning vilde have været inddelt i fire Afdelinger: Amerikas Fortid (Indianeroptrin), Amerikas Erobring (historiske Optrin fra Columbus, Ponce de Leon til Pionererne i 1849, Guldgraverne i Californien), Amerikas Ungdom (Spejderopvisning) og Amerikas Fremtid (Roverspejderne faar deres Borgerrettigheder overgivet i Nærværelse af Præsident Roosevelt).«

Bjerregaard skulde faktisk bestemme, at *nu* skulde Præsident Roosevelt tale og *nu* skulde han

tie stille, og nu skulde han gøre det og det. Da Programmet var udarbejdet i alle Enkeltheder, blev det forelagt og godkendt af den amerikanske Spejderchef, Mr. James West, og Jamboree-Udvalget og derefter overgivet til adskillige Jamboree-Underkomiteer. Saa maatte Bjerregaard i Gang med at skrive Jamboree-Træningshaandbogen og den egentlige Jamboree-Haandbog, som enhver Deltager skulde have haft gratis.

Og i Mellemtiden blev Bjerregaard udnævnt til Chef-Redaktør af »Jamboree Journal«, som skulde udkomme daglig i — som før nævnt — 50.000 Eksemplarer. Trykningen skulde udføres af »Washington News« — det største Eftermiddagsblad i den amerikanske Hovedstad. Det amerikanske Spejderkorps vilde simpelthen have overtaget hele deres Trykkeri, Reproduktionsanstalt, Kontorer, Subskriptionsafdeling og Distribution, hver Dag fra Kl. 5 om Eftermiddagen indtil næste Morgen Kl. 6. Formatet var 32 Sider. Der var derfor over 500 Spejder-Journalister, der søgte Job ved Avisen.

Saa kom Tordenslaget den 8. August — to Uger før Jamboreen. Et Møde blev afholdt i Det hvide Hus mellem Præsident Roosevelt, Dr. Cummings (Direktør for U. S. A.s Helbredskommission) og Spejderchefen James West. Og det betød Aflysning af hele Foretagendet.

Det vilde have været en alt for stor Risiko at

afholde Jamboreen. Der var kun ét at gøre, at aflyse det store Stævne.

Midt under Jamboreeforberedelserne i Foraaret havde Bjerregaard den gladelige Oplevelse, at selveste Verdensspejderchefen Lord Robert Baden-Powell med Hustru Lady Baden-Powell, besøgte hans Hus i The Mortimer L. Schiff Scout Reservation. Baden-Powell inviterede sig selv til Frokost én af de første Dage.

Det har sikkert været interessant for Timer, de to — Baden-Powell og Bjerregaard — har haft sammen ..... de har talt om Spejdersport — — — og de har jo Forstand derpaa.

Baden-Powell saa med Interesse paa Manuskriptet til den Haandbog, Bjerregaard er i Færd med at skrive ..... han inviterede samtidig Bjerregaard og Hustru til at komme og besøge sit Hjem »Pax-Hill« i England.

Det var den gamle og nye Verden, der mødtes ..... og Bjerregaard har sikkert faaet en Mængde gode Raad og Oplysninger af Verdensspejderchefen. Thi det er jo dog ham, der i sin Tid for godt 25 Aar siden startede den første Spejderpatrulje i England ..... men Patruljen har vokset sig stor. I Dag tæller den i sit Verdenskorps et Antal af ca. 4 Mill. Dreng og Piger, som med Begejstring kaster sig ud i det dejlige Liv, det er at være Spejder.

Knud Overs.

Fjerne Spejderbrødre

Spejdere fra Fiji Øerne

Fra de indiske Spejders Lejr ved Jamboreen i Australien
(By courtesy "The Argus", Melbourne)

Idræt

Tja — saa er det Cyklistens Tur til at blive interviewet i Idrætsserien, og i Lighed med de tidligere Artikler opsøger vi een af Idrættens Ypperste — selve den »gamle« Verdensmester Henry Hansen — Landevejens Betvinger.

»Henry Hansen — Norrevold!« Stemmen klinger frisk gennem Telefonen.

»Spejdernes Magasin her — Goddag! Maa jeg have Lov til at smutte ned i Deres Forretning i Dag og snakke Cykle?«

»Selvfølgelig — kom ned ved Tretiden!«

Klokken et Par Minutter over tre stiger jeg af min veltjente Velocipede og triner ind.

»Mange, mange Tak!« En lille Fyr baner sig baglæns Vej forbi mig ud i det Fri med en Autografbog i Haanden — »mange — mange Tak!«, og saa er det min Tur. Det tror jeg da — men nok en lille Fyr maser sig paa og stikker Bogen frem. — »Maa jeg ogsaa have Lov til at faa en Autograf?« spørger han høfligt. Der er tilsyneladende ingen at se, saa det maa vel være mig, og med bankende Hjerte dykker jeg ned efter Fyldepennen — endelig en Gang er der virkelig en, der vil have min Autograf — mon det er som Medarbejder ved Magasinet??? Jeg skal lige til at spørge, om han har læst min sidste Fortælling, da et Hoved dukker op paa den anden Side af Disken — »Værsgo min Ven — her har du Henry Hansens Billede og hans Autograf!« Der stod jeg.

Endelig er det min Tur — og saa kører jeg løs.

»Har De ikke inddelt Cyklerne i bestemte Klasser, hver især bedst egnet til .....«

»Jeg behøver ikke mere —« siger Henry Hansen. »Jeg er med paa Deres Tankegang. — Jo, vi deler dem i tre — den første for de 8—14aarige, der gælder det den lette Cykle — Halvraceren, som den hedder — lette Hjul og Dæk, stiv Sæddel og helst bøjet Styr. — Det er Drengegens Sportsaand, der dikterer dette. For 14—18aarige gælder det Luksusdyret, forniklede Følge, Styr, Bremsen for og bag, Friløb o. s. v. — det er her Udseendet, der er overordentlig vigtigt, og for 18—20 Aars Alderen er det det praktiske, holdbare, der er afgørende. Cyklen er en

VI. CYKLING

Nyttefaktor til og fra Arbejde, og den skal ud i al Slags Vejr og skal kunne holde.«

»Det var de almindelige dødelige — men nu De selv?«

»Jeg stiller det Krav til enhver Maskine, derfor ogsaa til min egen — at den skal være let, og til min Racermaskine tillige yderst lette Ringe o. s. v., letlobende Lejer og først og fremmest den rigtige Position.«

»Ja — undskyld, men jeg troede, at Position kun var noget med Skibes, om jeg saa maa sige Stedsans.«

Der lyser et lunt Blink i Øjet paa Henry Hansen, »Cyklens Position er det rette Forhold mellem Kørerens og Maskinens Maal og Former.«

Jeg tænker paa min veltjente ..... og spørger, om hans Fiduser ogsaa kan udvides til Spej-

Løbet gaar gennem en By

dercykler, og næppe har jeg sagt det, førend jeg er klar over, at jeg er i et Brændpunkt.

»Spejdercykler — jeg har arbejdet en Del med Spørgsmaalet og er tilbøjelig til at fortsætte med Eksperimenter og Overvejelser, naar vi kommer hjem fra Olympiaden. Den skal være praktisk med en Lakering, der taaler de Knubs, en Spejdercykle kommer ud for — den skal være let og meget stærk og tillige gearet saadan, at den er »let« op og ned ad Bakke, i Med- som i Modvind, med eller uden Bagage. Balancen skal lægges saadan i Maskinen, at Lastens Midtpunkt kommer lige over Centernavet i Akslen — selvfølgelig med Bagagebærer og .....«

Jeg faar et lyst Øjeblik og afbryder: »Og saa skal der være Ballonringe!«

Henry Hansen ser paa mig — slaar Asken af

sin Cigar, kigger ud af Vinduet, ind i Butikken og ser endelig paa mig igen. »Ballonringe« formelig fnyser han — »Ballonringe — her i Danmark, hvor vi har de bedste Veje — nej, lad Sverige og Tyskland om det, der trænger Vejene til Ballonringe — men her!«

Den er jo ikke til at tage fejl af — og jeg styrter mig over Bagagebæreren.

»Ser De, Bagagebæreren« — og der ses afventende paa mig, om jeg har en Idé dér — men jeg er den, der tier — »Bagagebæreren skal beregnes til Lasten — baade den personlige Udrustning og Telte og Grejer. Der er intet, der er saa generende som at køre med Ryggen trykket af en Rygsæk, kom med hvilken Model, De vil. Legemet skal være fri for Paahæng, frit saaledes, at Cyklingen bliver sund Motion og ikke det modsatte. Og saa vil jeg med det samme rette et Dødsstød mod den taabelige Idé at anbringe en hel Masse Bagage paa Styret — Bevægelsen hindres, og der skal langt større Kraft til at holde paa et tungt Styr end paa et let og frit. Bagagen skal ligge agterude! Husk det —«

»Hvordan kører man paa Cykle?«

»Saadan« — Henry Hansen løfter Fødderne og træder rundt, — »Nej! Lad være med at grine — se hellere paa Tempoet — saadan gør man, rolige Bevægelser — saa det bliver en 18—20 km i Timen — det er den fornuftige Kørehastighed. De, der farer og flintrer af Sted, ser intet, oplever intet og bliver udsliidt, førend Timen er til Ende, og saa er Gennemførelsen en Lidelse. Jeg har oprigtigt ondt af de Cyklister, der med et Drøn af den anden Verden farer ud ad Vejen paa Turistmaskiner — hvor maa det være en Plage at leve for dem.«

Medens vi har talt sammen, har de to unge Mennesker haft travlt nede i Butikken — og ganske naturligt falder næste Sætning: »De har godt at bestille — hvad?«

»Det har vi heldigvis — men det er ogsaa Resultatet af Aars Slid og Arbejde. Fra jeg var en Snes Aar, har jeg næret det Ønske at komme til at arbejde med Cykler, sælge Cykler, kort sagt faa en Shop med mine egne, kære Maskiner. Til at begynde med kørte jeg for Sportens Skyld, for Kammeratskabet, for Motionen og den herlige, friske Luft derude — senere var det Viljen til at sejre, der tog mig, og det arbejdede videre i mig, saaledes at jeg paa min Maskine vilde skabe mig et Navn indenfor Sportens Verden, saa jeg kunde stille al min Erfaring til Raadighed for mine Kunder. Jeg tror, det er lykkedes mig, og jeg regner med, at jeg har naaet mit Maal — min egen Forretning — vundet gennem Sejrene paa Landevejen.«

Medens Henry Hansen taler om sin Forretning,

kan jeg ikke lade være med at beundre ham — der er noget ærligt, noget dansk over ham, han snakker ikke op om Ære og Berømmelse — men vedgaar aabent, at Kampen ikke gjaldt Sølv, men Livet. — Og sikkert er det, at denne Forretning mere end nogen anden bogstaveligt er slæbt sammen, Stump for Stump, Sejr for Sejr, indtil Resultatet i Dag taler sit tydelige Sprog.

»Landevejsolympiaden?«

»Der véd De allerede, at jeg træner eller rettere skal træne Holdet op og give det min Erfaring og Viden, saa godt jeg formaar det. Maa neder igennem skal Træningen passes, og jeg kan sige, at jeg er godt i Gang med i hvert Fald tre af dem — nemlig Frode Sørensen, Knud Jacobsen og Tage Møller. Nu skal vi til Sommer kikke Emnerne ud, og i Dagene 6.—11. August kører vi løs.«

»Hvordan med Starten?«

»Der er samlet Start, og det er det, vi ikke er saa vant til — men det skal gaa! Det gælder her, som i alle Livets Forhold, hvor Konkurrencen mærkes — man siger til sig selv, de andre er jo ikke andet end Mennesker, lige som jeg selv, og hvorfor ikke regne med, at jeg kan præstere lige saa godt om ikke bedre Arbejde! Bare klem paa — lad ikke de andre faa en Tomme Jord uden Kamp — saa kommer det rigtige Resultat til sidst.«

— »Og nu bliver De hevet ud — der er travlt og saa .....«, Henry Hansen stikker mig paa Næven og smiler, som om han vilde undskylde Travlheden — men den er ham vel undt, den har han selv tjent hjem —

»Aah, Hansen (det er en af de gulkittede) stik lige den Herre et Billede!« Og det er det, I ser i denne Artikel — med Navn og det hele!

Iøvrigt kan jeg glæde jer med, at enhver altid er velkommen nede paa Nørrevold (naar bare der ikke er travlt) og H. H. svarer paa alle de Ting, I vil vide om Cykler.

Aage Matthiessen.

Tanker ind under Paaske 1936

Af Aage Falk Hansen

Der er ingen som Jesus. Alle de store Navne, som nu omtales i Verdenspressen og i utallige, daglige Samtaler, vil snart forsvinde i den støvede Historie, mens Verden haster videre og tænker lige saa lidt paa dem som paa de Genstande, der staar paa oldnordisk Museum.

Men midt i de skiftende Tiders Strøm, hvor nye Slægter staar frem, mens andre segner i Døden, hvor Folkenes Førere afløses af nye Førere, hvor Mænd, der engang var paa alles Læber, overgives til den store Glemsel, mens nye

Jesus paa Korset
(gammelt ungarsk Kobberstik).

Navne dukker op i Avisernes Spalter — dér staar Han: Jesus af Nazareth — den eneste Skikkelse, som er helt uberørt af Tidens Tand. Han staar der lige saa virkelig og nærværende, som da Han vandrede med sine Venner ad Galilæas Veje. Jesus har ikke behøvet den kunstige Evighed, som man ærefuldt tildeler et balsameret Lig.

Nej, der er ingen som Jesus! Vi kan gøre nok

saa mange Forsøg paa at glemme Ham, og vi kan nok saa mange Gange sige: Han interesserer mig ikke paa anden Maade, end en hvilken som helst af Verdenshistoriens store Skikkelser — og dog: I de fleste Menneskers Liv kommer der Øjeblikke, hvor de maa indrømme: Det passer ikke. Jesus har en mærkelig Magt over mig. Han formaar at skabe Uro i mit Sind og at vække en Længsel i mit Hjerte, som ingen anden.

Det kan hende, at et Menneske midt i Faderdørvor gaar i Staa og falder i Tanker ... Er det i Grunden ikke mærkeligt, at baade i Abessinien og Italien er der Mennesker, der kalder Gud ved Fadernavn og beder Faderdørvor. Og er det ikke helt ufatteligt, at i de saakaldte kristne Lande, hvor Tusinder af Mennesker beder Faderdørvor og altsaa betragter sig som Børn af den samme Fader — dér rustet man sig til Krig mod hinanden. Og indenfor alle Samfundslag er der jo Mennesker, der beder Faderdørvor, men dette forhindrer som bekendt ikke sociale Konflikter.

Med alt dette i Tanke, er det saa ikke, som om de foldede Hænder falder fra hinanden, og Faderdørvor døer paa Læben. Jo, det er! Indtil man løfter sit Blik op over denne Verden af Ondskab og Nød og faar Øje paa den unge, korsfæstede Jesus. Da de gav Ham en Forbryders Død og klyngede Ham til Korset — den eneste, der ikke var plettet af Synd — da drev Satan den menneskelige Ondskab frem til et saadant Højdepunkt, at den aldrig siden er blevet overgaaet.

Derfor undrer man sig heller ikke over, at Jesus inde i dette Mørke af Had og Ondskab kunde udbryde: »Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?« Men det var kun et Øjeblik, at denne forfærdelige Tvivl havde Magt over Ham. Snart efter horte de Ham sige: »Fader, i dine Hænder befaler jeg min Aand.« Faderen var blevet borte for Sønnen; men da det befriende lød fra Jesu Læber: »Fader!« — da vidste Sønnen midt i sine store Lidelser, at Gud var hos Ham med al sin Kærlighed, ellers kunde Han ikke, overvældet af legemlig Smerte og omgivet

Prøv engang at gaa gennem et Stykke Skov, hvor Skovskader holder til; prøv at liste jer frem, gør alt, hvad I formaar for at blive uset — Skovskaden opdager jer alligevel og lader øjeblikkelig Nyheden gaa videre til Skovens øvrige Beboere.

Denne udprægede Vagtsomhed gør Skovskaden saare velegnet til Patruljedyr, og her til kommer saa desuden, at den er en Fugl med konstant højt Humør.

Almindelig udbredt i vore Skove bør Skovskaden være kendt af alle. Gaar man en Vinterdag i en bare nogenlunde stor Løvskov, kan man være sikker paa at se den — om Sommeren maa man oftest nøjes med at høre dens Skrig; inden man faar Øje paa den i Løvværket, er den af Vejen.

En mere elegant farvet Fugl findes næppe paa vore Breddegrader. Fjerene ovenpaa Hovedet kan rejses som en Top og er hvidgraa med mørkere Længdestriber, Struben er hvidlig, Kinderne sorte, Ryg og Bryst rødlig. Vingefjerene er hovedsagelig sorte med hvide Rande. Paa Vingens Forside findes en Plet af himmelblaa Fjer med mørkere Tvær-

baand. Mage til Fjer skal man lede længe efter. Styrefjerene i Halen er sorte.

Som Navnet antyder staar vi her overfor en ægte Skovfugl. Det er især Løvskovene, Skov-

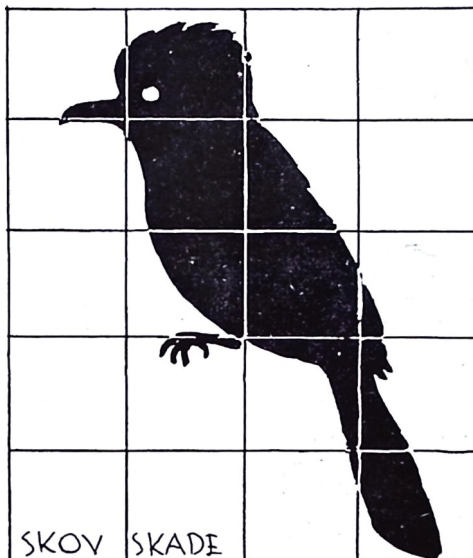
skaderne ynder. Her lever de parvis om Foræret. Reden flettes af grove Pinde og Røder og indeholder 6—8 Æg. Familien holder sammen hele Sommeren. Føden bestaar mest af Planteprodukter: Træfrø, Bær og sligt, desuden Insekter og — naar Lejlighed gives — lidt Fugleæg. Den skal efter Sigende samle Forraad af Bog, Agern og Nodder, et Træk, der tyder paa Betænkksomhed.

Om Vinteren strejfer den viden om, men forlader dog ikke Landet; derimod kommer der ofte ret store Flokke herved fra Norge og Sverige.

Patruljekaldet er let

at lære og kan frembringes ved at puste i en hul Nøgle el. lign., men læg først nøje Mærke til, hvordan det lyder derude i Skoven.

Forsøg jer ogsaa med at tegne Fuglen, det er nemlig ikke helt let at faa det karakteristiske frem, men forsøg paa kvadreret Papir og bliv ved, til det lykkes.

af djævelsk Ondskab, have kaldt Gud ved Fadernavn.

*

Derfor bliver vi aldrig trætte af at se paa Jesu Kristi Kors; thi midt i en Verden, der undertiden synes at forvandle sig til en Galeanstalt — dér er Jesu Kors det eneste, der kan give Mening i Galskaben. Ansigt til Ansigt med det Kors ser vi, at vi lever i en Verden, der ligger i det Onde — og at dette Onde ovenikøbet har gennemtrængt os selv — men vi ser tillige, at den stærkeste Magt er ikke i al Helvedes Ond-

skab og de Ulykker, som den bringer ind over et Menneske — nej, den stærkeste Magt er Guds Kærlighed.

*

Ingen har nogensinde formaaet at slukke det evigtflammende Kærlighedsbaal i Jesu Hjerter. End ikke da de klyngede Ham til Korset og ky-lede hadefulde Ord lige i Synet paa Ham — thi netop da brød Hans Kærlighed triumferende gennem Hadets kulsorte Skyer. I den korsfæstede Frelser, der bad for sine Fjender, har Mennesker set ind i selve Guds Kærlighed.

BYG

ET BLOKHUS

Der er fire raske Drengene, der har besluttet at bygge deres eget Blokhús.

De har faaet overladt et højtliggende Sted med en vidunderlig Udsigt mod Øst lige i Kanten af en Skov — her skal Huset rejses for de Penge, de har samlet i Vinterens Løb.

Naar Huset er færdigt, vil fjendtlige Indianere begynde at myldre i Skovene, og det vil være paa Tide at gaa paa Krigsstien mod dem.

(Nogle Kammerater fra Skolen er allerede i Gang med at rejse deres Stammes Wigwam en lille Mil fra det Sted, hvor Blokhuset skal ligge).

Det er dog en Aftale, at der ikke skal være Krig hele Sommeren. Der skal ogsaa være Tid til fredelige Jagtudflugter med Bue og Pil, til Fisketure og lignende. — Husets Vægge skal ogsaa prydes med andre Trofæer end Skalpe. Man har endog under Overvejelse at bygge en Kano for at gøre Opdagelsesrejse til nogle Kilder, der skal findes i det Indre af Landet.

Af og til skal Beboerne i Omegnen se Flaget flyve til Vejrs paa Blokhuset. Saa skal de vide, at det er Borgen, hvor »Ridderne af det runde Bord« hører til, og at Ridderne i Øjeblikket er ude paa Vandring for at række en hjælpende Haand til hver den, der trænger til den.

Nu tilbage til Sagen. Det var Nybyggerne, der vilde have at vide, hvorledes de skulde opføre deres Blokhús.

Der gives Blokhuse af alle mulige Façon — ogsaa de har deres Arkitektur, men lad os tage fat paa det simpleste.

Der vil blive Brug for følgende Redskaber: En skarp Økse, en Sav, et stort Bor og en Spade. Man kunde klare sig med en Økse alene. Der er mangen Nybygger, der ikke har andet, men det sparer Tid, naar man har dem alle.

Naar Grunden er klaret og planeret, bringes Stammerne til Byggepladsen, og saa kan man tage fat paa at rejse Huset. Stammerne tager sig bedst ud med Barken paa, men de holder sig bedre, naar den er afpillet.

Et Hus, der er 8' × 12' udvendig langs Siderne, vil give Plads til 4 Drengene.

Der maa skaffes 12 Stammer paa 10 Fod og 12 paa 14 Fod. Stammerne maa være mindst 6" i Diameter. Blødt Træ er at foretrække, da det er lettere at arbejde i, men de Stammer, der ligger nederst i Huset, maa være af Træ, der ikke let raadner.

Læg til at begynde med to 14 Fods Stammer

paa Jorden, 7 Fod fra hinanden. Ovenpaa disse to lægges to 10 Fods Stammer nøjagtigt 11 Fod fra hinanden. Herved dannes en Ramme. (Fig. 1).

Det er af største Vigtighed, at Stammerne kommer til at ligge urøkkeligt fast ovenpaa hinanden, og for at opnaa dette, laves der Udskæringer i dem, saaledes at de griber ind i hinanden.

Naar den første Ramme ligger fast, anbringes andre ovenpaa. Stammerne i disse lægges ligeledes fast ved Udskæringer, og disse gøres saa dybe, at der bliver et Mellemrum paa 1—3 Tommer mellem de Stammer, der ligger over hinanden. Efterhaanden som Murene bliver højere, bliver det vanskeligere at faa Stammerne bragt paa Plads. For at lette dette Arbejde ruller man dem paa Plads op ad to skraatstiliede Bjælker. (Fig. 2).

Naar Murene er rejst til en Højde af 4—4½' fra Jorden, er det Tid til at bestemme, hvor man vil have Dør og Vindue.

Inden den Stamme, der skal danne den øverste Dør- eller Vindueskarm, bringes paa Plads, laver man Udsnit i den, svarende til Dørens eller Vinduets Bredde. (Fig. 3).

Herefter lægges igen Stammer paa, til Huset har den Højde, man ønsker. En eller højst to Stammer vil være nok. Der slutes af med 4 Stammer foroven (Figur 4), og ovenpaa disse lægges den sværeste Stamme, man har. (Man kan ogsaa lægge to tæt ved Siden af hinanden). Denne Stamme skal danne Tagryggen. (Fig. 4).

Stammerne B og C maa være meget stærke, da Taget er tungt.

Naar man er naaet saa vidt, skæres Døraabning og Vindue ud, efter at man har drevet Træblokke ind (saaledes som vist i Fig. 5 hele Vejen ned fra A til F og fra B til E). Døraabningen skæres halvt ned i Stammen, der ligger paa Jorden.

Naar Udskæringen er færdig, fores den langs Siderne med Brædder. Disse kan rammes fast med Træplokke af Eg, efter at man har boret de nødvendige Huller.

Nu er alt klart til at lægge Taget paa, Enderne af de 4 Overliggere skæres af, som vist i Fig. 6, og der lægges et Lag stærke Pæle tæt sammen paa hver Side af Tagryggen, til Taget er helt dækket. De 4 yderste Pæle tages noget sværere end de andre, og de fastgøres med Egeplokke. En lang Pæl lægges til Slut vandret

over samtlige Pæles nederste Ender og rammes fast med Plokker A—B (Fig. 7).

Dette Tag dækkes nu med et en Fod tykt Lag Halm eller Græs, og oven over dette lægges igen et 4 Tommer tykt Lag fugtig Lerjord. Det skal lægges godt fast paa. Leret vil meget hurtigt presse Halmen sammen, saa den ikke er meget mere end en Tomme tyk. Det er et varmt og fuldstændig vandtæt Tag. Da Laget er meget

gøres ved indefra at ramme trekantede Træstykker ind mellem Stammerne og saa klins alle Revner med Mos eller Ler. Ler er det bedste. Leret sættes paa udvendig fra, og gattes bag efter paa den indvendige Side.

Nu er Huset for saa vidt færdigt. Der mangler kun et Ildsted.

Ildstedet kan lægges i et Hjørne eller midt paa en af de korte Sider. Det første er det letteste.

Inden man begynder at opføre Kaminen, slaas 3 Tværstænger op i Hjørnet, den ene under den anden. Det er for, at Skorstenen ikke skal falde ind i Huset.

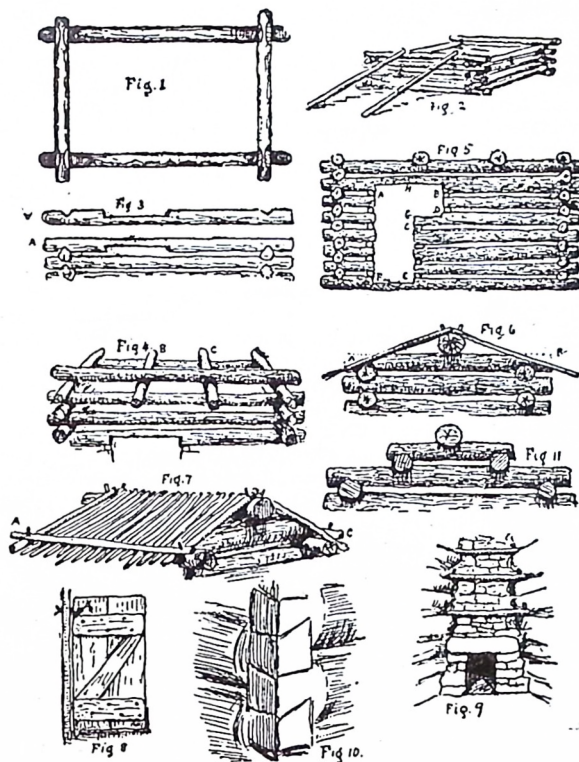
Derefter opføres Kaminen af Sten, der klins med fugtigt Ler (Fig. 9). Aabningen gøres ca. 10" bred og 2' høj. Den gøres lidt smallere opad. Kaminen slutes foroven med en stor, flad Sten. Ovenover denne bygges Skorstenen helt op til Taget bagved Tværstængerne. Skorstenen føres op gennem et Hul i Taget, saaledes at den naar op i Højde med Tagryggen.

Den ideelle Kamin faar man ved at opføre Skorstenen udenfor Huset og midt for den Gavl, der ligger længst fra Døren.

Kaminen bygges inde i Huset midt paa Gavlsiden, og der saves Hul gennem Væggen forneden ud til Skorstenen.

Ved Opførelsen maa der sørges for, at der altid er adskillige Tommer Sten og Ler mellem Røgkanalen og Stammerne.

Røgkanalens Diameter skal være en Fjerdedel af Kaminaabningen for at kunne trække godt.

tungt, er det bedst at prøve Taget ved at stampe paa det, førend man gaar ind. Skulde det give sig for meget, maa man hellere sætte en Stiver op i Midten af Huset.

Døren er meget let lavet. Den kan, om man vil, slaas sammen med Egepløkker ligesom Huset. Man lader Døren dreje sig om en Trætapp forneden (Fig. 8), og borer foroven (A) et Hul, hvorigennem man kan trække den Læderstrimmel, der fastgøres til en Plokk.

Til Vindue kan benyttes Glas, Tøj — eller om man vil en tyndt skrabet Dyrehud.

Der staar nu tilbage at tætte Hytten. Dette

Til Slut kun et Par Sidebemærkninger.

Stammerne kan i Hjørnerne sammenføjes paa en noget anden Maade end her fortalt. Den første Metode bestaar i ganske simpelt at hugge Berøringsfladerne fladt af, men den fineste Maade er uden Tvivl den at false Stammerne ind i hinanden, som vist i Fig. 10.

Det kan undertiden være hensigtsmæssigt at lave Taget noget stejlere, end én Stamme i Tagryggen kan gøre det. Det kan ske ved at bygge, som vist i Fig. 11.

Kære Ulve!

Jeg kender to Dreng Peter og Aage. De er Fætre, men de ligner ikke hinanden Spor. Peter er Ulveunge, Aage ikke, det ku' aldrig falde ham ind. Peter sover for aabne Vinduer. Aage ikke blot lukker Vinduet, men han *beholder Uldtrojen paa om Natten*. Som om man kunde fryse i sin egen Seng! Peter vasker sig om Morgen, kun fort sine Pyjamasbukser. Aage begynder først, naar han har faaet Skjorten paa, og saa skal man jo være forsigtig med Vandet, at Tøjet ikke bliver vaadt. Peter har kun roget to Gange, Aage ryger meget, skønt han ikke er

Bandeforeren henter Vand.

ret gammel. Peter har aldrig smagt Kaffe. Aage har plaget sin Mor, saa nu faar han Kaffe, naar han kommer fra Skole. Om Søndagen, naar Peter er paa Tur, ligger Aage i Sengen til halv ti eller senere. At han gider! Og véd I hvad? Han bruger Underdyne og blød Hovedpude! Man behøver jo slet ingen Hovedpude. Saa har Aage aldrig Bind om sine Skolebøger, der er lige ved at revne af Sedler, Richsbilleder og Frimærker. Peters er pænt holdt; Søster skal jo bruge dem efter ham.

Kender I Peter, og kender I Aage? Hvem ligner du mest? Tænk over det, du behøver ikke at sige det til nogen.

Akela.

Har du hørt noget om,

at de københavnske Ulve har inviteret Provinsulve fra Sjælland paa et Besøg i København? At det bliver en stor Oplevelse at faa Lov at være med her, kan I være sikre paa. Spørg derfor straks, hvis du bor i en sjællandsk Provinsby, din Fører, om I skal med. Faar du Svaret: »Nej«, saa tal med ham eller hende, om det alligevel ikke kan lade sig gøre. Tænk, hvor morsomt at komme til København 1½ Dag, at komme til at bo hos en anden Ulv, spise hos ham, sove hos ham, tage ud med ham og alle de andre Ulve om Lørdagen og Søndagen. Man siger, at I blandt meget andet kommer i Tivoli, paa Sejlur Havnen rundt og at I bliver 5—600 Ulve i alt. Ja, hvis det ikke bliver morsomt, saa forstaar jeg mig ikke paa, hvad der er morsomt. Saa hvis jeg var dig, vilde jeg altsaa gøre alt, hvad jeg kunde, for at min Flok fik Lov at være med.

»Penge til Billetten«, siger du noget om. Jeg skal give dig et godt Raad: begynd allerede nu at spare lidt sammen til den; for har du selv noget, faar du meget lettere din Far eller Mor til at betale Resten, for saa kan de nemlig se, at du meget gerne vil med. Saa frem med Sparebøssen og Skillingerne i den.

Jeg har hørt noget om,

at Københavner-Ulvene glæder sig til at faa en Ulv fra Provinsen som Gæst, og det forstaar jeg godt. Det maa jo være meget spændende at være den, der viser en anden til Rette i sin By, den, der kender det hele, at snakke med en Dreng fra en anden By, at vise ham sit bedste Legetøj. Ja, var jeg Ulv i København, saa skyndte jeg mig at faa Lov til at indbyde en Ulv til at bo hos mig og bad med det samme min Fører skrive mig for en.

Har du opdaget,

at Ulvene nu har deres egne Sider i Spejdernes Magasin? Naa, det har du. Men saa er du vel ogsaa klar over, at der skal staa noget paa dem. For Eksempel noget om, hvad I foretager jer i din Flok. Det var da en Opgave for Bandeførerne i en Flok at mødes en Dag og lave en lille

Skrivelse om jeres Flok og sende den til os. Jeres Fører véd, hvorhen den skal sendes. Og naar der saa har staaet noget om din Flok, kommer de andre nok efter, for de vil ogsaa se deres eget Navn paa Tryk. Paa den Maade faar vi noget at vide om hverandre. Hvem kommer først og fortæller om »Vinterens bedste Oplevelse«.

Jeg kan godt tænke mig,

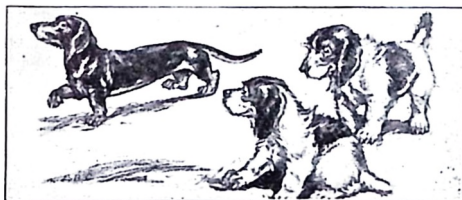
at nu sidder der Ulve paa Fyn og i Jylland og siger: »Ja, men hvad saa med os?« Ja, hvad med jer? Det bliver jo nok for dyrt for jer at komme til København, ellers var I sikkert meget velkomne; men hvad, der er jo da andre store Byer i Danmark end København, og jer vil jeg raade til at gaa i Lag med jeres Førere og faa dem til at sætte sig i Gang med at lave saadan en Tur for jer. Det maa jo kunne gøres.

Jeg er sikker paa,

at mange Flokke nu er i Gang med at tænke paa Turneringen. Ja, vidste man nu bare, hvad de kunde finde paa denne Gang; men det véd man ikke. Saa er der ikke andet at gøre end at hænge i med det hele. For din Flok skal jo vinde, ikke? Det tænkte jeg nok. Derfor:

God Jagt, oh Ulve.

Baloo.

Pjevs: Ih, hvor han er vigtig!

Pjusk: Ja, og saa er han saa lang, at han ikke kan hitte ud af at gaa rigtigt paa Benene!

Ved du,

at nogle Edderkopper kan flyve? De spinder en lang Traad, som Vinden griber fat i, saa at de bæres gennem Luften som af en Ballon. Man har fundet saadanne Edderkopper »flyvende« langt ude over Havet.

Man skal ikke være overtroisk!

Ole: Hvordan gik det til, at Jens blev kort over?

Palle: Jo, han vilde samle en Hestesko op, for at den kunde bringe ham Lykke!

SPEJDERE!

VÆLG SØVEJEN

i Stedet for den støvede Landevej.

Byg selv dit Fartøj!

Kano- og Kajaksejlads er tiltrods for de store Fremskridt i de sidste Par Aar, endnu alt for lidt kendt og udbredt herhjemme, skønt vore Farvande er næsten de bedst tænkelige, og Grunden er vel nok den, at en færdigbygget Kano eller Kajak hos Baadebyggerne koster 150 — 200 Kr.

Odense Kanoklubs Værft har for at raade Bod paa de økonomiske Vanskeligheder for Idrættens Fremgang, blandt de mange Konstruktioner, der findes, baade her og i Udlandet udvalgt de mest vellykkede Typer og udarbejdet Byggesæt, ligesom man har fremskaffet Lager af det bedste og billigste Materiale og Tilbehør, saa at enhver nu uden mindste Vanskelighed kan bygge sin Baad for ca. 1/3 af Prisen paa de færdige Fartøjer. Til yderligere Lettelse af Arbejdet har Klubben udgivet en Byggevejledning, hvori den af Odense Kanoklubs Værft udarbejdede Byggemetode er beskrevet, hvilken Metode letter og forenkler Arbejdet betydeligt.

Blandt de mange eksisterende Typer har Klubben kun medtaget de mest sødygtige og sikre, lige fra Drengeskjakkene til de store Tomands-Kanoer og Kanoer med Hjælpesejl.

Tiden er nu inde, hvis Baaden skal være færdig inden Sommerens Begyndelse.

Skriv til Odense Kanoklubs Værft, Odense.

Det smager efter mere — Og lad dem blot spise det. Thi Høegh's danske Lakridskonfekt er ikke alene lækker, det er altid friskt og det er vundet. Naar Børnene vil have søde Sager, saa kan De ikke give dem noget bedre end det gode danske

HØEGH'S
LAKRIDSKONFEKT

EN TOVVÆRKSTAVLE

Til den righoldige Samling af Instruktions-tavler i Gilwell-Hytten paa Storedam er nu blevet føjet nedenstaaende Tovværkstavle. — Ved første Øjekast kan Antallet af Knob, Stik, Spledsninger o. s. v. se noget for voldsomt ud, men gaar man den nærmere efter, er det hele

der — nægtes kan det i hvert Fald ikke, at det er baade morsomt og nyttigt at have Færdighed i at behandle Tovværk.

Foroven til venstre paa Tavlen ses en Række Prover paa det forskellige Materiale, hvoraf Tovværk fremstilles, til højre findes forskellige Dimensioner af Hampetovværk fra 76 mm til 1 mm. Det kan forresten bemærkes, at naar Tovværks Førlighed angives i mm, menes der Diameteren, medens Omkredsen opgives i engelske Tommer. 2 mm svarer saaledes til $\frac{1}{4}$ Tomme. I Midten foroven er opsat Prover paa Skibmandsgarn, Hyssing, Merling, Sejlgarn m. m. Desuden findes en treslaaet og en fireslaaet, retslaaet Trosse, en kabelsaaet Trosse og en hampeomspunden Staalwire.

Tovværksarbejderne er ordnet i vandrette Rækker, saaledes at hver Række viser forskellige Knob til nogenlunde samme Formaal, og saaledes, at de almindeligste kommer først, de sjældnere sidst. Rækkerne er angivet ved Tal, der svarer til Kapitlerne i Saugmans Bog.

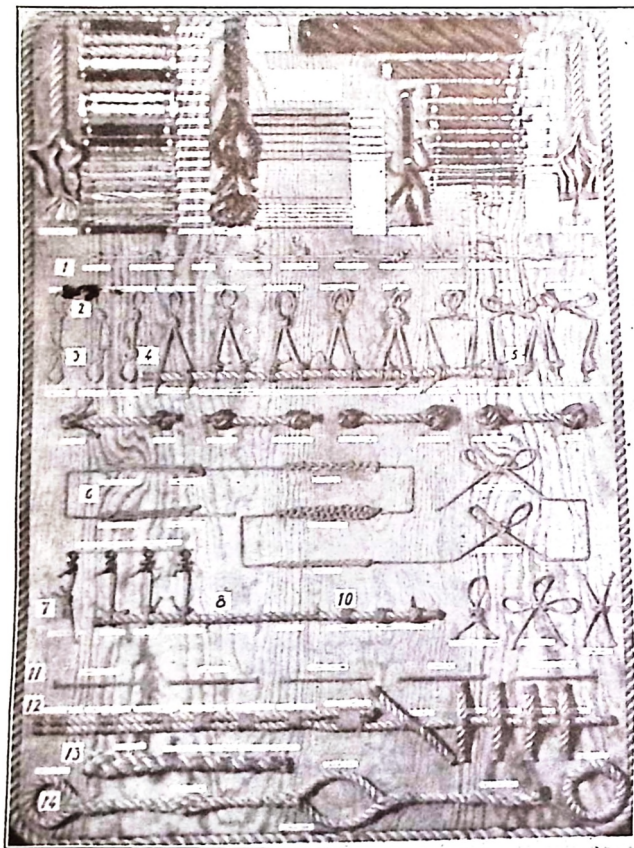
1. Knob til Forening af to Tove.
2. Faste Øjer.
3. Løbeknob.
4. Knob til Fastgøring.
5. Stoppeknob.
6. Forkortningsstik.

Saa er der vist, hvorledes man sætter fast paa en Hage (Krog).

7. Slippestik.
8. Sammensurring.
- Hesteknuder. Nr. 9 er ikke vist.
10. Specielle Knob, bl. a. 3-sl., 4-sl. og 5-sl. Tyrkerknob.
11. Platteringer.
12. Bændsler.
13. Taklinger.
14. Spledsninger.

Kommer I ikke til Storedam foreløbig, kan I imidlertid købe Bogen, den faas paa Depotet og koster Øre. Saa kan det være det gaar jer, som det gik en af Roland Phillips Venner: han vilde lære Spejderfærdighederne, i dette Tilfælde Pionerarbejde, til Bunds. Saa han stod hver Dag op en Smule tidligere og lærte et nyt Knob.

Gilwell Nr. 42.

ikke saa slemt. Tavlen er egentlig en Illustration til en fortræffelig lille Bog: K. F. U. M. Spejdernes Instruktionshaandgøger II: »Tovværksarbejder« af Axel Saugman. Han skriver bl. a. i Forordet: »Det kan selvfølgelig diskuteres, om det virkelig er nødvendigt eller blot ønskeligt at kunne 30—60 Knob for at være en dygtig Spej-

Lloyd George har udtalt:

No social development of our time is more attractive in its aim or more far-reaching in its effects than the growth of the Boy Scout Movement. It has taught a finer sturdiness, efficiency and honour alike to the children of the wealthy and to the youngster of the slums. It has linked both in brotherhood which ignores class barriers. It has overlapped the frontiers of nations and, as was demonstrated at the World Jamboree that marked the coming-of-age of the movement it unites in frank and uncalculating fellowship the future generations of every race.

The Boy Scout Movement is rendering splendid service to humanity alike in the building of individual character, in the teaching of true comradeship, and in the preparation of world peace.

I ett gripande radiotal några dagar efter konung Georg V:s fränfälla omnämnde konungens bibliotekarie bl. a. huru den avhållne monarken ofta, då han utdelade pris till pojker i Sandringham — hans älsklingslott — därtill använde biblar, varvid han vanligen vid överlämnandet berättade om, hur han själv som pojke fick mottaga en bibel av sin farmor, drottning Victoria, jämte en uppmaning, att läsa ett kapitel varje dag. Han tolkade sitt vittnesbörd om att han följt denna uppmaning obrottsligt »utom då jag varit så sjuk, att jag inte kunnat läsa alls», slutade han.

I det norske Spejderblad stiller en Patruljefører følgende 12 Spørgsmaal — til sig selv:

1. Kjenner jeg hver speider i min patrulje — hans sterke og svake sider, hans ærgjerrigheter, hans hjem, vet jeg hvad nettop han trenger?
2. Kan jeg planlegge og lede et patruljemøte som er så mye verdt, at guttene synes det er morsomt, og at foreldrene til den gutten, som vi holder møtet hos, ber oss igjen?
3. Kan jeg hilse og melde at »alle til stede», eller hvis noen er fraværende »Gyldig forfall», på hvert troppsmøte?
4. Klarer jeg å interessere guttene for et jevnt og grundig speiderarbeide?
5. Kan jeg gi hver gutt i patruljen sin jobb, så hver enkelt får en chance til å yde sitt beste ved å hjelpe til med møter, på turer, med aspiranter o. s. v. — slik at alle guttene i patruljen øver sig op til førere?
6. Kan jeg med tålmodighet behandle vriene gutter, så de til slutt får den rette speiderånd?
7. Kan jeg opmuntre guttene til å gjøre gode terner, så det blir en vane hos dem?
8. Kan jeg få guttene til å være stolt av patruljen, så patruljeånden blir sterk og sund?
9. Kan jeg planlegge en patruljetur og gjennomføre den så godt, at troppsføreren kan betro mig patruljen en hel dag uten opsyn?
10. Kan jeg la patruljen delta i troppens foretagender og samtidig klare å tenke ut nye beskjeftigelser for den?
11. Er jeg verdig til min troppsførers tillit til min lojalitet overfor ham og troppen?
12. Tilslutt, kan jeg la mitt eget speiderliv være et beskjedent eksempel og en oppmuntring for guttene i patruljen, slik at jeg har dens respekt og tillit?

Politiet i det gamle Ægypten havde Overfaldskommandoer. Man har ved Udgravningerne af en gammel Politigaard fundet aabne Gaarde, hvor Politiets Udrykningsvogne stod parat. Naar der udbrod Slaveoprør et Sted i Nærheden, rasede Faraos »flyvende Politikorps« ud til Aastedet for at slaa de Formastelige ned.

Den almindelige Bynke, der vokser langs Veje og Gærder, kan i een Sæson kaste over ½ Million Frø. — Da hver Blomst kun danner eet Frø, maa der mindst have været lige saa mange Blomster.

Den blaa Himmel er ikke blaa. Grunden til, at den synes blaa, er den, at Luften kun tillader de blaa Lysstråler at trænge ned paa Jorden.

En grøn Væg er heller ikke grøn. Den synes grøn, fordi den opsuger alle Lysets Farvestråler med Undtagelse af de grønne; dem kaster den tilbage, og det er dem, vi ser.

Redaktøren siger —

Den japanske Spejderchef er død.

Et af Ofrene for de mange politiske Mord i Japan fornylig var Admiral, Grev Makoto Saito, de japanske Spejders dygtige Chef.

Grev Saito blev udnævnt til Spejderchef under de japanske Spejders nationale Jamboree sidste Sommer, men havde allerede dengang i flere Aar udført et stort Arbejde for Spejderbevægelsen.

Korrespondance.

Er der nogle af jer, der vil være en Spejder, Student, 18 Aar, fra Czechoslovakiet behjælpelig med at tilrettelægge en Tur gennem Danmark til Sommer. Turen er tænkt gaaende fra København til Esbjerg. Skriv om Navn, Adresse, Alder, Trop til Korpskontoret. Korrespondancen kan foregaa paa Engelsk eller Tysk.

Forsiden

denne Gang er tegnet af Chefen for vor største Division, Midtjyske, Borges Andersen. Han er en

lige saa dygtig Tegner som Divisionschef. Og det siger ikke saa lidt.

Jamboreen i Holland 1937.

Som jeg tidligere har omtalt, kommer den næste Verdens-Jamboree til at ligge i Holland. Lejren kommer til at ligge paa Godset »Vogelzang«. Stationen Vogelzang ligger paa Jernbanelinjen fra Antwerpen til Amsterdam, nogle Kilometer fra Zuiden van Haarlem. Det tager kun nogle faa Minutter at gaa fra Stationen til Lejren. Lejrpladsen er 160 ha stor med en Opvisningsplads paa 25 ha. En direkte Vej paa 4 km fører fra Lejren ud til Havet. Der vil være Plads til 60.000 Deltagere. Lejren aabnes den 1. August og varer til 11. August. Fra 11. til 15. August er der Excursioner rundt i Landet.

Med Spejderhilsen!

Tage.

»Røde Panter«. Af Edward E. Ellis. (Gyldendal).

Der er kommet en ny Indianerfortælling af Edward S. Ellis, Specialisten i Faget, hvis Fantasi og Opfindsomhed er lige saa stor som Produktionen. Den hedder »Røde Panter« og handler om en brutal Indianerhøvding og to Søkende, Melville og hans lille Søster Dot. De rider over Prærien i det sydlige Minnesota paa en smuk Hest for at naa hjem til deres Forældre. Da de kommer til en Skillevej, vælger Melville den længste for at vise sin lille Søster det smukke Landskab, men det bliver deres Skæbne. De falder i Kløerne paa Indianere og en Overgang ser det sort ud for dem.

»Røde Panter« er lige saa spændende, som den er underholdende.

Rudyard Kipling: »Stilk & Co.«. Værker i Udv., Bind V. (Gyldendal).

Det er ingen Overdrivelse at kalde »Stilk og Co.«, som aldrig bliver forældet, for Verdens berømteste Kostskolefortælling. Gang paa Gang har andre Forfattere søgt at efterligne den, men

ingen er naaet op paa Siden af denne kostelige Fortælling, som til syvende og sidst er et stort Stykke Selvbibliografi. Skolen deri er Kiplings egen, hvor han gik fra 1878—82, og det muntre Treklover er Kipling selv, Lionel C. Dunsterville, det største Sproggeni indenfor den engelske Officersstand, og G. C. Beredsford, en af Englands fineste Kunstkendere.

Disse tre Berømtheder og Gavtyve har i Virkeligheden gjort det af med de enten engleagtig artige eller helt igennem skurkagtige Skoleelever, der tidligere var i høj Kurs i Litteraturen, og i Stedet indført en sund, frisk, umiddelbar Drengetype, som ganske vist ikke skyer noget Middel for at lave Fest i Gaden. Men det er ogsaa derfor »Stilk og Co.« læses baade af ældre og yngre.

»Lasse kommer til Hoffet«

er god og spændende. Den er skrevet af Harald Tandrup og udkommet hos Hasselbalch. Den handler om Danmarks Krig mod Sverige i 1659. Lasse er en af de svenske Trommeslagere. Han bliver fanget, og hans Korpør og Plejefader deserterer for at befri ham. Svenskekongen har en Stjernetyder, som har lovet Kongen Sejr, men den kommer stadigvæk ikke. Derfor søger han at faa nogle Mennesker i København til at forgive Frederik 3.; dette lykkes ogsaa. Opklaringsgen paa, hvorledes Kongen bliver reddet, er meget fornøjelig. Lasse bliver til sidst udnævnt til Hoftrommeslager.

J. H.

Bladets Forsinkelse skyldes ogsaa i denne Maaned Bogbinder Lockouten.

KORPSET RUNDT

1. Brønderslev har udført et stort Arbejde under de heftige Snefald i Februar ved at udlægge Foder til Dyrene i Omegnens Plantager.

1. Rudkøbing har fornylig holdt en udmærket Forældreaften, der var besøgt af ialt ca. 100 Mennesker. Overbetjent Rossel aflagde Beretning om Troppens Arbejde i det forløbne Aar, og Tropsfører Westhoff fortalte om Troppens Tysklandstur sidste Sommer. Troppen tæller nu 59 Spejdere mod 35 i Fjor.

1. Viborg er fornylig fyldt 25 Aar. I den Anledning har Troppen holdt en udmærket Tropsfest.

1. Tønders Orkester har givet en Koncert i Danmarks sydvestligste By, Rudbøl, 200 m fra Grænsen.

Tropsføreren for 1. Hornslet, Bankbestyrer Mørch, har faaet tildelt Divisionens Fortjenstmedalje.

1. Aarhus har i Anledning af sin 25 Aars Fødselsdag udsendt et smukt Festskrift om Troppens Historie, ligesom den har holdt en Fest, der var besøgt af mange af Troppens gamle Spejdere, der nu er spredt over Landet.

1. Valby har til Sommer planlagt en Tur til Sydtyskland.

Sønderborg-Spejderne fejrede Afstemningsdagen for Sønderjyllands Tilbagevenden til Danmark ved en March gennem Byen med Faner og Orkester i Spidsen. Redaktør Kai Larsen talte kort til Spejderne om denne Dags store Betydning.

Lolland-Falsters Division har planlagt Divisionsturnering i Store Bededagsferien. Turneringen vil blive afholdt ved Nakskov.

Tropsfører A. Pedersen, 1. Sgt. Georg, har været Spejder i 25 Aar og har i 20 Aar været Tropsfører for samme Trop.

1. Tønder har holdt en vellykket Faste-lavnstur sammen med F. D. F.erne i Tønder.

Husk af forlange

GALLE & JESSEN's
Flødekarameller

VARIATIONER

Ren Fløde, Chokolade, Mocca, Rom, Hindbær, Maodel, Malt, Lakrids og „Helse“. Vil I have noget lækkert og forfriskende. saa prøv vore Karameller! Hver enkelt er en Perle af Velsmag — og de „holder længe“!

A/s GALLE & JESSEN

SKATTEN I SKOVMOSEN

EN FORTÆLLING AF NIELS MEYN

I.

Den hemmelighedsfulde Ø.

»Det var en Viking, som hed Oluf,« forklarede Erik Møller, »han havde begaaet Drab og var blevet dømt fredløs. Derfor pakkede han alle sine Skatte i en tung Kiste og sejlede ned ad den gamle Branteaa, som den Gang førte fra Nordvestsiden af Geddesøen og ud til Fjorden. Der sænkede han alt Guld. Men allerede samme Dag blev han dræbt, og Guldet ligger der endnu.

Saadan fortæller et af Sagnene om Skatten i Skovmosen, der netop ligger dér, hvor hele den nordlige Del af Geddesøen strakte sig.

Et andet Sagn fortæller, at der i Midten af den gamle Sø laa en stor Ø med tre Kæmpehøje, og det var i den ene af dem, Vikingen gravede sine Skatte ned, inden han blev dræbt.

Jens Skov hørte ivrigt efter. »Naar der er hele to Beretninger om saadan en skjult Skat, saa maa der vel være noget om det,« sagde han. »Men sæt nu, at det bare er en senere Tids Forklaring paa noget ganske andet. Under den gamle Slotsruin skal jo de tre nordiske Guldkroner fra Unionens Tid ligge gemt. Men det er bare en Hentydning til, at Danmarks Righovmester, som stod for Styret i hine Tider, boede paa det gamle Slot, inden det blev ødelagt af Sandflugten.«

»Jamen det med Vikingen Olufs Guld staar fortalt i Saxo Grammaticus, og den Gang var

det kun et Aarhundrede siden, at Skatten blev skjult. Derfor mener jeg bestemt, at der maa være noget om det,« sagde Erik ivrigt. »Jeg tror nu, at det med Kæmpehøjen er det rigtige, for Saxo fortæller, at Vikingen gravede Guldet ned. Der er et andet Folkesagn, der siger, at han sænkede Skatten i Søen.

Og det er altsaa det, vi skal afgøre. Hvis der virkelig er fast Bund i Mosen, og der findes Resten af Kæmpehøje, saa har Saxo Ret.«

De to fjortenaars Drengene var kommet ad den gamle Bækkebrovej gennem Skoven. Vejen førte lige mod Øst et langt Stykke og drejede saa mod Nord i en Bue uden om den store Mose, hvor der hist og her var smaa Steder med aabent Vand. Men inde i Midten var der Krat og en stor Gruppe høje Træer. Mellem gamle Bøge, som skød højt tilvejs, var der endnu en lille Lund af ældgamle Ege, hvis knudrede Grene kunde ses imellem det nyudsprungne, grønne Løv.

Erik Møller var Søn af Skovrideren, og han og Jens holdt Pinseferie paa den gamle Skovridergaard, der laa i Udkanten af Hegnet.

De havde saa ofte talt om Sagnet om Vikingeskatten i Skovmosen, og nu skulde Ferien benyttes til at finde ud af, om der virkelig var noget om det.

Dagen i Forvejen havde de afsøgt hele Vestkanten af Mosen, og de havde konstateret, at der hele Vejen rundt var dybt Vand.

Men nu gik de nordom, hvor de maatte bane sig Vej gennem det tætte Krat. Det var rigtigt nok, at der i det nordvestlige Hjørne var en sumpet Sænkning, der viste, at her havde Søens Udløb været, før Sandflugten lukkede den til.

Det var ikke saa svært at komme over her, og nu var de paa et af de mest fredelige Steder i hele den store Skov. Her var hverken Vej eller Sti. Øst for Sænkningen gik en Skraaning lige ned mod Mosen. Erik mente, at her en Gang havde været en Aas, der fortsattes som en Halvø ud i Søen.

De pejlede med lange Stokke, og det viste sig ogsaa, at han havde Ret. Der var sumpet og helt tilvokset med Siv, men man kunde føle Bund hele Vejen. Med de lange Gummistøvler kunde de vade ud mellem Sivene næsten 300 Meter, saa

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang
Katalog

10 pCt. Rabat til alle
Sjældere.

groede Sivene mere sparsomt, og Jorden hævede sig igen.

»O. K.,« sagde Jens, »her er fast Bund med Grønsvær, og nu er vi jo lige inde i Egelunden.

Krattet var tæt og sammenfiltret. Brombær og Ris snoede sig mellem de høje Buske, saa det næsten var umuligt at bane sig Vej. Erik greb fat i de tætte Grene, saa udstødte han et overrasket Raab.

Da han løftede Grenene i Vejret, saa han en smal, fasttrampet Sti. Ved at kravle frem under Buskene paa Hænder og Fødder kunde de komme videre.

»Der har været andre før os,« sagde han skuffet.

»Hvis det ikke er en ældgammel Dyrevæksel,« sagde Jens.

Stien snoede sig ud og ind rundt om de favnetykkede Egestammer, men saa blev Krattet mindre tæt, og omsider kunde de rejse sig op.

De stod paa en aaben Plet, hvor der var ganske tørt, og lige foran dem hævede sig en lav, rund Høj med en Stendysse paa Toppen.

»Saxo har Ret, Hurra for ham,« raabte Erik begejstret.

»Du skal se, Vikingen har været saa venlig at glemme Spaden, han brugte, lige ovenpaa Stedet, hvor Guldet blev begravet,« kom det tørt fra Jens.

»Sludder,« sagde Erik. Men saa standsede han og lyttede. »Hyss,« hviskede han. »Her ligger en og sover.«

Der lød en dæmpet Snorken lige i Nærheden. Lyden kom henne fra Stendyssen, og det var netop derhen, den smalle Sti førte.

Drengene listede sig tavse og forsigtigt derhen. De tænkte begge to den samme Tanke.

Eggen var kendt for, at der smugledes i stor Stil. Om Natten lagde Motorbaade bi ude ved den øde Kattegatskyst langs Hegnet. Og saa hev man Dunke med Spiritus overbord, og de drev ind mod Land.

Eller en Baad roede ud og afleverede en lang Line. Saa roede den tilbage igen, men til Linen blev der fastgjort Dunke med den forbudne Vare. Motorbaaden sejlede stille væk, og naar den var kommet langt bort, lød den Motoren knalde med fuld Gas.

Kystvagten passede saa paa dér, og imedens blev Dunkene ganske stille hevet i Land og transporteret videre. Politiet og Tolderne mente, at Dunkene blev baaret gennem Hegnet ad de mange Brandlinjer, og at der saa holdt Lastvogne parat til at køre det hele bort.

Men der var andre, som snakkede om, at Smuglerne sikkert havde et hemmeligt Gemmested, hvor de havde et helt Depot af Spiritus og Tobak.

SIG
Gevaert

EXPRESS
SUPERCHROM
FILM⁰ Sch.

— saa faar du den helt rigtige.

Spejdere!

Tag
altid
med

Den fineste Mælk og Fløde
leverer

Trifoliums Mælkforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk og Jerseymælk stammer udeikukken-
de fra Besætninger, der har bestaa-
et Tuberkulinproven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret, eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

Sikker Vinder igen ved Turneringen!

Fordi Kokken var **OXO**
Mand

Oksepatruljen sikrede sig Forspringet ved Madrøvningen, ikke alene var de først færdige, men Måden var uden Diskussion bedst, og det var OXO-Terningernes Skyld. — Maddommerne var „trætte“ og uinteresserede af 17 Gange tynd Suppe og tør Bøf med Pandesovs, da de kom til Oksepatruljens Køkken men da den første Skefuld duftende, velsmagende **Suppe** gled ned, blev de med eet interesserede igen, Suppen var fin, og den smagte ligefrem af **Kød!** Bøfsovsen, der hidtil havde bestaaet af „Pandeafkog med Løg“, smagte ligesom den Mor laver — Her var endelig en Kok, der forstod sit Kram og brugte OXO-Terninger.

OXO

**Gør du hver Dag
en good-turn?**

**Schønning & Arvès
- Cykledæk -
og Slangor
Kjægende stærke!**

Var Stedet nu fundet af de to Drengene, som ved et Tilfælde var kommet efter den lave Ø i Midten af Mosen.

Den stærke Snorken lod tydeligere, da de nærmede sig Stendyssen. De saa, at den smalle Sti førte lige hen til et Hul mellem Stenene. Det var stort nok til, at en voksen Mand kunde krybe derned.

I voldsom Spænding listede de helt nær. Hullet førte ned i Dybet. En ram Stank slog dem i Møde.

Erik lo sagte. »Et Grævlingebo,« sagde han, og saa tog han sin Lommelygte frem og lyste ned i Hulen.

Man kunde tydeligt skelne det store Rum med Vægge af uhyre store Stene og med en eneste, kæmpemæssig, flad Sten som Loft. Henne til den modsatte Side var der en firkantet Aabning, der viste, hvor den oprindelige Indgang var. Men den var sikkert stoppet til.

Højen var sunket sammen, eller ogsaa havde man i ældgammel Tid gravet Dyssen ud og lavet den nuværende Aabning.

I et Hjørne laa en stor Grævling rullet sammen og snorkede velbehageligt. Den lod sig ikke engang genere af Lyset. Aabenbart havde den i lange Tider mærket, at her ude paa Øen i Mosen var der altid Fred baade for Mennesker og Hunde.

Men iøvrigt var Dyssens Kammer tomt. Der var hverken Lerkrukker, Dødningsben eller Vaaben derinde.

»Der har været nogen og taget Skatten,« udbrød Jens skuffet.

»Det skal du ikke være sikker paa,« svarede Erik. »Gravhøjen er maaske plyndret flere Aarhundreder før, Vikingen gemte sit Guld her. Og han har sikkert ikke været saa dum at putte det ned i Kammeret. Kendte han det, saa kendte andre det ogsaa. Det kan du være vis paa. Men lad bare Grimpomenus snorker videre.«

Hverken Erik eller Jens interesserede sig for Jagt. For dem var Skovens Dyr noget, som hørte til i Naturen, og som var med til at gøre den store, skønne Harmoni fuldendt.

At ligge i timevis og iagttage Dyrenes Liv og Færden, det var der Spænding ved. Men ligge paa Lur i Baghold og plaffe et værgeløst Dyr ned, nej Tak.

De gik Øen rundt. Det var kun paa den Side, der vendte mod Skrånten inde ved Mosens Kant, at Krattet var saa tæt og gik helt ned til Sive.

Paa den øvrige Del var der ganske vist høje Siv, men her var Sandbund.

»Her er ingen kommet i Land hele Vejen her,« sagde Jens, »skönt man godt kunde komme ind med en Baad.« Der var dybt Vand hele Vejen

rundt mellem Sivene, undtagen paa det Stykke, hvor Aasen fortsattes gennem Mosen og over til Øen, der sikkert i endnu ældre Dage havde dannet et Næs, inden Landet sank.

Han spekulerede lidt over denne Mærkværdighed. Ellers hæver hele Nordsjælland sig jo ganske umærkeligt gennem Aarhundrederne. Derfor tørrer Søer og Sunde og Vandløb ind, bliver til Moser og forsvinder. Om tusinde Aar kan ingen begribe, hvorfra Sjolund — eller Solandet — har faaet sit Navn.

Den lave Høj i Midten var helt overskygget af en ældgammel Eg, hvis knudrede Stamme maaske havde sine otte Hundrede Aar paa Baggen. Grenene var bredt skærmende ud over hele Højen, og den store Stamme var revnet for umindelige Tider siden ved et voldsomt Lynnedslag.

Der lød pludselig et langtrukket Kra-Kra.

En ualmindelig stor Krage fløj op fra den tætte Krone og gled langsomt ud over Mosen, medens den skældte ud over, at Øens Fred blev forstyrret.

»Det var den,« raabte Erik begejstret. »Den hundredeaarige Krage, som alle i Skoven kender, og som der gaar Sagn om. Man siger, at hvis man skyder den, saa vil Sandflugten komme igen.

Fader er meget interesseret i den, for i Skovridergaardens Arkiv findes der Optegnelser om den store Krage med de hvide Fjer i Halen. Den bliver omtalt allerede i Midten af det 19de Aarhundrede. Den véd godt, at den er fredet, derfor vover den sig nær til Husene, og mange lægger Mød ud til den om Vinteren.«

Jens saa forbavset paa ham. »Saa gammel kan en Krage ikke blive,« paastod han.

»Fader siger det samme,« svarede Erik. »Men alle her paa Egnen kender Fuglen. Og jeg har mange Gange set den hjemme ved Skovridergaarden. Den har tre skinnende hvide Fjer i Halen. Jeg saa dem ogsaa nu.«

»Om det nu var en Æventyrkrage,« lo Jens, »saa havde den levet i over tusinde Aar, og saa kunde den fortælle, hvor Vikingen Oluf gravede sin Skat ned.«

Han gik tilbage til Højen og begyndte at skraabe i Græsset. Hist og her kom der lidt af en stor Sten frem lige under Grønsværet. Det var Stenkredsen, der omgav det gamle Broncealdergravsted.

»Vi maa hellere gaa hjem igen,« foreslog Erik, »og hente Spader og Hække, og saa graver vi i Højen. Jeg har ligesom en Anelse om, at vi virkelig finder noget dér.«

»Ja, gid du havde Ret,« sagde Jens, og saa vadede de tilbage gennem Sivskoven og ind mod Møsens Bred.

(Fortsættes.)

Thors Specialvask

Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 — Telf. 9770 (5 Ledninger)

Vogne over hele Byen hver Dag

Drenge og Piger — bed Mor om

TOM

PAALÆGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM!)
Nydes af alle som det bedste Paalæg og som den rene og fineste
Spisechokolade.

5 Plader
i Pakken 25 Øre
Købes om og om igen!

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Officielt Depot:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.

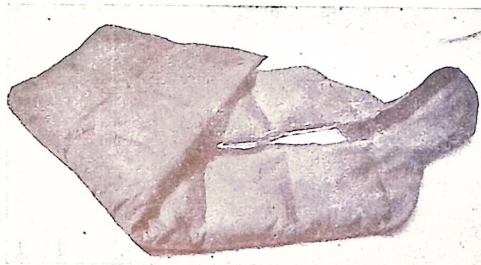
ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.

NU

køber VI

Eskimoposen

Den ideelle Helaarspose, der lukker tæt om Skuldrene og er forsynet med Hætte, saaledes at man er fuldkommen beskyttet mod Kulde og Træk. Soveposens yderste Lag bestaar af norsk impr. Vindtøj, der baade er slidstærkt, regntæt og vindtæt. Soveposen lukkes med en Lynlaas, der kan føres helt op i Halsen. Vægt 1,5 kg Pris Kr. 29,50

Jamboree Meisen

Samme Model som Tornystret, men forbedret med Meis-Systemet, hvorfor den holdes fri af Ryggen. Eneforhandling f. Danmark, Pris 14,50 og saa har vi:

Lejrrygsække	9,50 - 11,50
Jamboree-Tornyster	10,00
Dan-ok.	15,00 - 24,00 - 30,00
Bergans-Meis	
Den verdenskendte Rygsæk	21,50 - 27,50 - 34,50

Korttasker

God Korttaske med Celluloid paa begge Sider 3,00
 Patruljefører korttasken, udført i prima Oksehud m. Læderbagside og Skulderrem 5,50
 Militær korttasken 12,50

Patinerede Gaveting

af Bronze

Bogstøtter med Lilje	3,85
Papirknive med Lilje	3,75
Askebægre m. Lilje Str. 1	4,85
	6,85
Brevpressere m. Lilje " 2	3,00
Cigaretbæger	4,85
Cigaretbæger	8,85
Roveraskebæger	19,85
Lysesstage	8,85

FRILUFTS-MAGASINET
Det Danske Spejderkorps Depot

SKINDERGADE 27 - KØBENHAVN K.
 TELEFON 10909 - 11203

FOR ARS-UDSTYRET